

for rigere Handelsomsætning. Rísens Fri-
gørelse har været optaget paa de fleste
Toldlovsforslag i Folketinget, og er nu
ogsaa fremsat af Regeringen blandt For-
slagene i anden Række.

Den fuldstændige Ophævelse af Ris-
tolden samt Halvering af Stenolietolden
kan kun ventes opnaaet ved tilsvarende Ind-
rømmelse paa Sukkertoldens Omraade. Vi
have ikke været Tvivl om, at saadan Ind-
rømmelse maatte gøres. Heller ikke det op-
rindelige Lovforslag har — af Hensyn til
den indenlandste Sukkerindustri — turdet
opstille Afstæffelse af al Sukkertold. For-
slaget havde bevaret en — dog noget nedsat
— Beskyttelsestold for Raffinaderierne. Under
Sagens nærmere Overvejelse kom vi end videre
til det Resultat, at det heller ikke gik an at
hæve den for øvrigt ubetydelige nuværende
Beskyttelse for Røesukkerfabrikkerne.

Sukkerbestatningen er for Tiden ordnet
paa følgende Maade (Skilling omsat til
Dre):

Sukker bestattes væsentligst efter dets
Farve, idet man gaar ud fra, at jo mørkere
Sukkeret er, desto simplere, mindre raffineret
er det. Om end denne Maalestof ingen-
lunde er nøjagtig, har man dog hidtil ikke
fundet nogen tilstrækkelig praktisk Frem-
gangsmaade til Fortoldning efter egentlig
Sukkerholdighed eller Raffineringsværdi.
Sukkerets Farve maales efter hollandske
Farveprøver, der betegnes som „Amster-
dammer-Standardprøve“ med vedføjet Numer;
jo højere Numer, desto lysere er Farven.
Den gældende Toldlov bestemmer, at de
fineste raffinerede Sukkere, Kandis, Melis
samt pulveriserede Sukkere, hvis Farve
svarer til Standardprøve Nr. 18 eller er
lysere end denne, bestattes med den egent-
lige Raffinadetold 13,5 Dre pr. Pbd. (Posi-
tion Nr. 227). I denne Toldsats inde-
holdes den væsentligste Beskyttelse for de
indenlandste Raffinaderier, idet Springet
fra denne Satz til den næste lavere udgør
godt 4 Dre. Heraf kan dog kun ca. Halv-
helen anses som virksom Beskyttelse, da det

øvrige antages at være Godtgørelse for
Svind, Told paa Hjælpstoffer m. m. Be-
skyttelsen virker dog temmelig stærkt, da
der under denne Position kun indføres
forholdsvis lidt (c. 6 Mill. Pbd.). De fleste
have derfor hidtil været enige om, at denne
Beskyttelses Satz egner sig til nogen Ned-
sættelse.

Den næste Toldsats, 9,4 Dre pr. Pbd.
(Positionen Nr. 228), omfatter alle Suk-
kere, der ere mørkere end Nr. 18, men
lysere end Nr. 9, og under denne Satz
falder den overvejende Mængde af Ind-
førselen (over 30 Mill. Pbd. Fariner og Bud-
dersukkere).

Den tredje Toldsats, 8,5 Dre pr. Pbd.
(Positionen Nr. 229), rammer Sukkere med
Farve fra Nr. 9 og mørkere, men spiller
for øvrigt kun en meget ubetydelig Rolle.
Den fjerde Toldsats, 4,8 Dre pr. Pbd. (Po-
sitionen Nr. 230), gælder væsentlig Sirup
og Mallas.

For indenlandst Røesukker bestemme
Lovene af 3dje Maj 1873 og 24de Marts
1877, at der for Sukkere, som ere mørkere
end Standardprøve Nr. 19, betales 8 pCt.
mindre Afgift end Toldsatsen for indført
Sukker mellem Nr. 9 og 18. Denne Forskel
vil for de nævnte Sukkere, udgøre $\frac{3}{4}$ Dre,
medens den lysere Sort bestattes saaledes, at
7 Pbd. heraf svarer samme Afgift som 8 Pbd. af
den mørkere Sort, altsaa $\frac{1}{7}$ mere. For Røe-
sukkeret har alene Toldpositionen for Suk-
kere mellem Nr. 9 og Nr. 19 Betydning, da
der til umiddelbar Konsum næsten ikke frem-
stilles Røesukkere enten af lysere eller af mør-
kere Farve. Begunstigelsen for Røesukkeret
er saaledes dels $\frac{3}{4}$ Dre pr. Pbd., dels at
Grænsen for den lavere Afgift gaar op til
Nr. 19, medens den for indført Sukker kun
naar til Nr. 18.

Der som man nu ikke vilde borttage den
Begunstigelse for indenlandst Røesukker, som
de gældende Love hjemle, og som tilbels
begrundes ved Røesukkerets mindre Raffi-
neringsværdi i Sammenligning med Rør-
sukker, saa maatte man altsaa beholde $\frac{3}{4}$